

Inwestycja celu publicznego ma służyć społeczności

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 18, styczeń 2019 17:11

Bernadeta Skóbel

Odłony: 1036

Wydawanie decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego stanowi wyjątek, którego nie wolno domniemywać. Tak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 23 października 2018 r. II SA/Kr 865/18.

Sąd wskazał., że ponieważ ustawodawca przewidział dwa rodzaje aktów administracyjnych związanych z lokalizacją zamierzenia inwestycyjnego i określeniem warunków dla tego przedsięwzięcia tj. decyzji o ustaleniu warunków zabudowy i decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego - stosowanych alternatywnie w zależności od sytuacji prawnej zamierzenia inwestycyjnego, z uwagi na węższe zdefiniowanie pojęcia inwestycja celu publicznego ale także skutki jakie wskazane wyżej alternatywne akty administracyjne wywołują bądź mogą wywoływać (możliwość wyłączenia w oparciu o decyzję o lokalizację celu publicznego), regułą powinno być wydawanie decyzji o warunkach zabudowy.

Same parametry techniczne planowanej inwestycji, nie mają znaczenia dla oceny, czy jest to inwestycja celu publicznego. Jak już wcześniej wspomniano, cechą charakteryzującą inwestycję celu publicznego jest jej zakres tj. czy dane przedsięwzięcie można zaliczyć do działań o znaczeniu choćby lokalnym, oraz czy stanowi on realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, przy czym tylko łączne spełnienie tych dwóch przesłanek może przesądzać, iż dane przedsięwzięcie spełnia wymogi, by można je zaliczyć do inwestycji celu publicznego, w stosunku do którego zastosowanie mają przepisy art. 50-58 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Z akt sprawy wynikało, że inwestycja miała służyć wyłącznie doprowadzeniu sieci gazowej do jednego budynku znajdującego się na uboczu miejscowości, oraz ewentualnie w przyszłości, jeszcze do dwóch, maksymalnie trzech działek (po częściowej rozbudowie sieci). Sąd wskazał, że o ile nie budzi wątpliwości, iż taka inwestycja stanowi realizację celów określonych w art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, to w okolicznościach sprawy nie można wyrazić poglądu, aby przedmiotowe zamierzenie miało służyć (i to nawet hipotetycznie i w przyszłości) jakiegokolwiek społeczności.